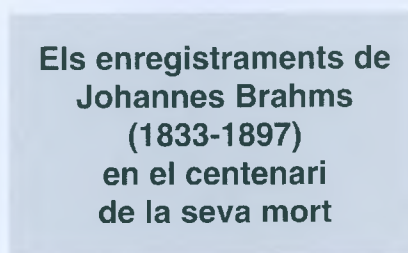
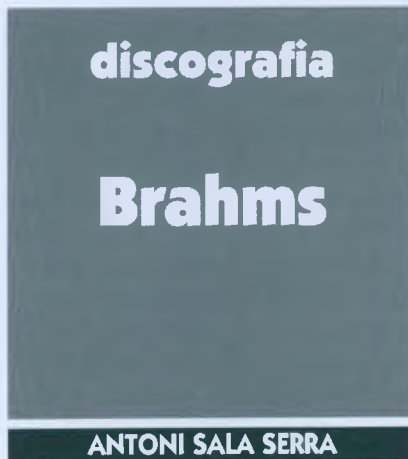

La música de Brahms va ser més aviat incompresa en la seva època. A França, la consideraven com "somnia d'un bevedor de cervesa". Era el moment de l'aparició revolucionària de Liszt i Wagner. Brahms hi contraposava una transformació musical que conservava els estils tradicionals, però deliberadament feta sota un impuls romàntic i dramàtic. Per això s'ha dit que la música de Brahms té una actitud seriosa i formal, amb una consistència intel·lectual profunda i una imperiosa melangia romàntica. Aquests ingredients configuren el seu estil, com corresponia a un testimoniatge musical de l'època del "Biedermeier", de la "Hausmusik" i del nacionalisme alemany de Bismarck.

En la interpretació de la música de Brahms, com ho demostra la seva discografia, es pot trobar tota mena de versions, segons les inclinacions dels directors i dels intèrprets, que a vegades han confós la complexitat conceptual que regeix la composició de Brahms. Així en Brahms, trobareu en les composicions orquestrals (simfonies, obertures, concerts, rapsòdies, etc.) un domini d'una actitud seriosa, fins i tot inflexible, semblant a la del seu idolatrat Beethoven. En les obres de música de cambra (sextets, quintets, trios, etc.) en canvi un perfeccionisme clàssic. En les obres lleugeres i líriques un populisme optimista i sentimental, amb una alegre disbauxa infantil que Brahms amagava darrere en el seu comportament gasiu i esquerp.

Per fidelitat al pensament de Brahms cal escollir versions discogràfiques que s'adaptin analíticament al seu moment històric, lluny de noves modes i gustos. Per això és recomanable, en l'obra orquestral, seleccionar els conjunts que tinguin una valuosa secció de corda, que en Brahms té molta importància, per tal de crear "plastons" col·lectius en una estructura simfònica adient a la línia melòdica. Caldrà, doncs, escollir orquestres centre-europees. Per als instrumentistes, dels seus concerts (piano, violí, violoncel, etc.) seran necessaris, més

que creadors de bellesa tímbrica, solistes tècnics, conductors del *leitmotiv* orquestral. Pel que fa a la música de cambra, cal buscar conjunts adequats amb qualitat instrumental i claredat, que desenvolupin els encreuaments cambrístics, alliberant-los de la confusió. Finalment, en les obres líriques ("lieders", cançó popular, cors i corals, etc.) cal escollir veus greus de mezzosoprano i contralt amb una gran tècnica musical de contenció, i, en els cors i corals, grups de musicalitat sentimental motivada.

- *Simfonies 1,2,3,4* Estoig Deutsche Grammophon 104, 33^a, SKL, 133. Filharmònica de Berlín. Director: H. Von Karajan. Per Brahms seria millor director Furtwangler.
- *Variacions sobre un tema de Haydn Op. 56*. Mateix estoig de les simfonies.
- *Obertura tràgica Op. 81*. La Voz de su Amo, LAPL, 648. Filharmònica de Berlín. Director: Rudolf Kempe.
- *Rèquiem alemany Op. 45*. Myto-Records 1 MCD 962. Compact. Versió històrica Köln 1957. Kölner Orquestra. Director: S. Celibidache. H. Hotter, baríton, A. Giebel, soprán.
- *Concert Piano núm. 1 Op. 15*. Philips 6500623. Orquestra Concertgebouw d'Amsterdam. Solista: Alfred Brendel.
- *Concert Piano núm. 2 Op. 83*. RCA Victor 644, 503, A. Simfònica de Chicago. Solista: S. Richter.
- *Concert Violí Op. 77*. La Voz de su Amo. LAPL, 498. Filharmònica de Munich. Solista: H. Schneider, direct. H.P. Gmur.
- *Doble Concert Op. 102*. Zafiro, ZTV, 50. Filharmònica de Londres. Solistes: P. Fournier-D. Oistrack.
- *Rapsòdia per a Contralt Op. 91*. DECCA, ARL, 8458, AKF, 5. Filharmònica de Londres. Solista: Kathler Ferrier. Versió històrica.
- *Sextets per a Cordes Op. 18-36*. Philips, 6570, 570. Octet Filharmònica de Berlín.
- *Quintet per a Clarinet i Cordes Op. 115*. OREFO, MC, S068831, A. Quartet Vermeer. Solista: Karl Leister.
- *Trio Violí, Violoncel i Piano Op. 101*. Supraphon 34/68 Compact. J. Suk, violí. J. Chuchro, violoncel. J. Panenka, piano. Trio SUK.
- *Sonata per a Piano i Violí Op. 108*. Zafiro. ZTV, 97. M. Fuetterer i O. Colbentson, violins. E. Appel, piano.
- *Sonata Op. 99 per a Violoncel i Piano Op. 99*. Zafiro, ZTV, 107. J. Metzger, violoncel. K. Hjort, piano.
- *Danses hongareses nùms. 1 al 21*. Belter 30, 304. Simfònica de Bamberg. Director: J. Perlea.
- *Integral obra de Cor i Capella*. OREFO, CD, 26974. Diversos intèrprets i conjunts instrumentals. Op. 42-17-44-62-93-104, etc. Estoig de tres compactes DDD.
- *Lieders Op. 86-94* Baríton: Hans Hotter. Piano: G. Moore. EMI 1633/34
- *id. Op. 103 Mezzosoprano*: Grace Bumbry. Piano: S. Pescheko, DG 1388
- *id. Op. 128-94-47 Contralt*: K. Ferrier, DECCA, ACL 306.
- *id. Op. 43-73 Soprán*: Elly Amiling, Philips 051 094.
- *Cançons festives Op. 38-42*. Christa Ludwi-Walter Berry. Seraphyn 56087.